

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarum Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Distinct. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

cumcunque per fidem & charitatem ante habitam, aliquis iustus ad baptismum accedit, vberioribus recipit gratiam, sed non ita in circumcissione. Vnde Abrahæ per fidem iam iustificato signaculum tantum fuit, nihil ei intus contulit.

Rom. 6.

De paruulis defunctis ante diem octauum. I

Si verò quæritur de paruulis, qui ante diem octauum moriebantur, antequam fiebat circumcissio ex lege, vtrum saluarentur vel non? Idem potest responderi quod sentitur de paruulis ante baptismum defunctis: quos perire constat. Vnde Beda, qui nunc per Evangelium suum terribiliter & salubriter clamat. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spir. S. non intrabit in regnum Dei: ipse dudum clamabat per suam legem. Masculis cuius præputii caro circumcisa non fuerit, anima illa peribit de populo suo: quia pactum meum irritum fecit. Fortè tamen sub lege ingruente necessitate mortis ante octauum diem circumcidèbat sine peccato filios, sicut modo fit in Ecclesia de baptismo.

Hic non tenetur.

Bed. hom. ii. de sanctis hiemalib. in die circumcissionis Domini ad pr.

DE SACRAMENTIS NOVÆ LEGIS.

DISTINCT. II.

A

Iam ad sacramenta nouæ legis accedamus: quæ sunt Baptismus, Confirmatio, Panis benedictio, id est, Eucharistia, Pœnitentia, Vnctio extrema, Ordo, Coniugium. Quorum alia remedium contra peccatum præbent, & gratiam adiutricem conferunt vt baptismus: alia remedium tantum sunt, vt coniugium, alia gratia & virtute nos fulciunt, vt Eucharistia & Ordo.

De sacramentis in speciali.

Hic non tenetur.

Quare mox post hominis casum non fuerint instituta. B

Si vero quæritur. Quare non fuerint hæc sacramenta instituta mox post hominis lapsum, cum in his sit iustitia & salus? Dicimus non ante aduentum Christi qui gratiam attulit, gratiæ sacramenta fuisse danda: quæ ex ipsius morte & passione virtutem sortita sunt. Christus autem venire non

luit,

luit, antequam homo de lege naturali, & scripta conuinceretur, quod neutra iuari posset.

Quod sacramentum coniugii fuit ante peccatum. C

Genes. 3. d.

Fuit tamen coniugium ante peccatum institutum: non utique propter remedium, sed ad sacramentum, & ad officium: post peccatum vero fuit ad remedium contra carnalis concupiscētiæ corruptelam: de quo suo loco tractabimus.

De Baptismo. D

De baptismo

Ioannis,

Matth. 3. c.

De differen-

tia baptis-

mi

Ioannis &

Christi.

Act. 19. a.

Ioan. 1. d.

Matth. 3. b.

Marc. 1. a.

Luc. 3. b.

Matth. 12. c.

Nunc vero de baptisimi sacramento videamus, quod inter nouæ gratiæ sacramenta primum est. Baptisimum igitur Christi Ioannes sub baptismo prænuntiavit: qui primus baptizasse legitur, sed in aqua, non in spiritu sicut ipse ait. Ego baptizo vos in aqua, in pœnitentiam. Sola enim corpora abluere, à peccatis vero non mundabat. Baptismus Ioan. erat in pœnitentiam, non remissionē: Baptismus vero Christi, in remissionē. Quia Ioan. baptizans homines, ad pœnitentiam vocabat: & quos baptizabat, pœnitere docebat: secundum illud. Veniebant ad Ioan. in Iordanem confitentes peccata sua. Sed in baptismo Ioan. nō dabatur peccatorū remissio, quæ data est in Christi baptismo.

Quid utilitatis habebat baptisimus Ioannis. E

Ad quid ergo utilis erat baptisimus Ioannis? Quia homines usu baptizandi præparabat ad baptismum Christi. Sed quæritur, Quare dictus est baptisimus Ioan. sicut veritas dicit, Baptisimus Ioan. vnde est? Quia ibi Ioan. operatio tantum visibilis erat exterius lauantis nō inuisibilis gratia Dei interius operantis. Sed tamen & illa Ioan. operatio à Deo erat, & baptisimus ille à Deo erat, non ab homine tantum, sed hominis dictus est, quia nihil ibi gerebatur, quod non ageret homo. Si vero quæritur, An sacramentum fuerit, satis potest concedi ex eo sensu, quo legalia signa dicuntur sacramenta. Significabat enim baptisimus Ioan. rem sacram,

scilicet.

scilicet sed & baptismum Christi: qui non tantum est
penitentiz, remissionis peccatorum.

De forma baptismi Ioannis, & de baptizatis ab eo. F

Hic considerandum est, si baptizati à Ioanne
iterum baptizati sunt baptismo Christi, & qua
forma verborum vsus sit Ioannes, illi qui bapti-
zati sunt à Ioanne, nescientes spir. S. esse, ac spem
ponentes in illius baptismo, postea baptizati sunt
baptismo Christi. Baptismus autem Ioannis in
nomine venturi tradebatur. Vnde Hieron. super
Ioel. 2. Qui dicit se in Christum credere, & non
credit in spir. S. nondum habet claros oculos. Vn-
de baptizati à Ioanne in nomine venturi, id est,
Domini Iesu, quia dixerunt, sed neque si Spiritus
sanctus est, audiuius, iterum baptizabantur,
imò verum baptisma accipiebant. Illi vero qui
spem non posuerunt in baptismo Ioannis, & pa-
trem & filium & Spiritum sanctum credebant,
non post baptizati fuerunt: sed impositione ma-
nuum ab Apostolis super eos facta, Spiritum san-
ctum receperunt. Alii vero qui non ita credebant,
baptizati sunt baptismo Christi vt prædictum est.
Vnde Hieron. qui Spiritum sanctum nesciebant
cum baptismum à Ioanne acceperunt, iterum ba-
ptizati sunt baptismo Christi, vt prædictum est:
ne quis ex Iudæis vel gentibus putaret aquam si-
ne Spiritu sancto ad salutem posse sufficere. De
hoc etiam Ambros. in 1. lib. de Spiritu sancto. Qui-
dam negauerunt se scire Spiritum sanctum, cum
baptizatos se dicerent baptismo Ioannis, qui in
aduenientis Iesu non in suo baptizauit nomine.
Isti ergo quia nec in Christi nomine, neque cum
fide Spiritus sancti baptizati fuerant, non potue-
runt accipere baptismi sacramentum, baptizati
sunt ergo in nomine Christi, nec iteratum
est in his baptisma, sed in-
nouatum.

*Act. 19. a
Com. ad il-
lud Ioel. 2.
Effundam
spiritum
meum in
tom. 6.
Hic non te-
netur ma-
gister.*

*Act. 8. c
Hieron. ad
Oceanum
to 2. in epist.
de vnius u-
xoris viro.
Ambr. ad
princ. cap. 3.
lib. 1 de Spi-
ritu sancto
tom 2.
Act. 19. a
Ibid. paula
inferius.*

QVID